

Charta 77 vydala dne 15. února 1977 dokument č.6, v němž shrnula dostupné údaje o represáliích proti Chartě a jejím signatářům; obdobné informace byly publikovány i ve Zprávě o Chartě 77 z 12. února. Tato zpráva na oba ~~xx~~ texty navazuje.

Již v polovině ledna byla provedena domovní prohlídka u signatáře inž. Jana Leštínského z Ostravy; později dostal výpověď ze zaměstnání z reorganizačních důvodů. Náhradní práci v téže podniku přijmout však nemůže. Jan Leštínský byl rovněž vyslýchán, stejně tak jako Ivan Binar s manželkou, Luděk Kavín s manželkou a dr. Jaroslav Krejčí, kteří byli vyslýcháni ještě dříve, než jejich jména jako signatářů Charty byla publikována. Všichni ostravští signatáři se chtějí vystěhovat do Rakouska; Státní bezpečnost v Ostravě toto řešení podporuje. Necelá desítka signatářů Charty 77 z Ostravy a okolí je vystavena kontrole a represáliím Státní bezpečnosti, které nejsou v jiných krajích obvyklé.

Jak již bylo publikováno, není pravda, že by Alexander Dubček zaujal odmítavý postoj k Chartě 77 a odmítl ji podepsat. Jeho zájem o Chartu 77 a o dopis jedenácti bývalých členů ústředního výboru KSČ všem evropským KS, které se zúčastnily berlínské konference, byl zmařen zásahem Státní bezpečnosti, která dne 11. února 1977 zadržela doc. Milana Hůbla před domem p. Dubčeka, odňala mu písemnosti, které měl při sobě a pod pohrůžkou ho přinutila, aby opustil Slovenskou socialistickou republiku. Dopis jedenácti byl v druhé polovině února zaslán všem adresátům včetně předsednictva ÚV KSČ a redakce Otázek míru a socialismu. Dopis vyjadřuje podporu Chartě 77 a požaduje propuštění čs. politických vězňů, jmenovitě spisovatele Františka Pavlíčka, bývalého člena ÚV KSČ. - V únoru /nevíme, zda tato situace trvá dodnes/ kontrolovaly orgány SNB pohyb a společenské styky Alexandra Dubčeka a podle svého dobrého zdání je regulovaly a zabráňovaly jim. Cestující přijíždějící z Bratislavy dále oznámili, že už v druhé polovině ledna byla provedena domovní prohlídka u signatáře Charty doc. Miro Kusého /signatářem od 1.2.1977/, který byl podroben i několikahodinovým výslechům. Později byla u něho provedena prohlídka na pracovišti. Dne 23.2.1977 byl doc. Kusý předvolán na Krajskou prokuraturu, kde byl v přítomnosti náměstka generálního prokurátora poučen, že činnost Charty 77 je v rozporu s čs. zákony, obdobně jako byli mluvčí Charty 77 poučeni dne 31.ledna 1977 a jako jsou v těchto dnech poučováni někteří další pražští signatáři. Zdá se, že tento postup státní moci vytváří předpoklady pro případné trestní stíhání těch signatářů Charty 77, kteří v jejím rámci aktivně pracují, pokud ovšem v budoucnu shledají úřady toto stíhání únosným a nutným. Bratislavská Stát-

ní bezpečnost způsobila i domovní prohlídku u ing. Antonie Bokové z Prahy, které bylo vytýkáno, že údajně poskytuje svým bratislavským známým písemnosti týkající se Charty.

Poměrně klidná situace / po lednových prohlídkách u téměř všech tehdejších signatářů/ je v Brně. Václav Šabata je diskriminován v práci, firma Dílo mu odmítá přijímat šperky, které vyrábí. V noci na 24.únor byla provedena osobní prohlídka u Jiřího Müllera, který cestoval rychlíkem z Prahy do Brna; Jiří Müller byl zadržen ve vlaku před dojezdem do cílové stanice na předměstí Brna. Osobní prohlídka byla učiněna násilím. Bylo mu odňato jedno číslo listu Morning Star z ledna t.r. a překlad článku z těchto novin, týkající se Charty 77. Jiné písemnosti nebo věci odebrány nebyly. O této události Jiří Müller informoval redakci listu Morning Star.

Dne 31. ledna provedla Státní bezpečnost domovní prohlídku v bytě manželů Zdráhalových v Sezimově Ústí. Manželé Zdráhalovi se přihlásili k Chartě 77 dopisem po zveřejnění Charty v rakouském rozhlase. Státní bezpečnost je od poloviny ledna sledovala; po domovní prohlídce fotografovala jejich byt a vyhrožovala jim odejmutím dětí z rodinné výchovy.

Plzeň-

Dne 1., 2. a 3. února byl 48 hodin zadržován ve věznicí Bory Jan Thoma, jehož jméno jako signatáře Charty 77 bylo uvedeno v dokumentu č.5 /z 1.2. 1977/. Důvodem zadržení a domovní prohlídky, která se konala 1.2. v jeho nepřítomnosti, byl výskyt Prohlášení Charty 77 z 1.1.1977 na jeho pracovišti a ve Škodových závodech v Plzni, kde Jan Thoma koncem 60.let působil jako odborový funkcionář. Při domovní prohlídce byl odňat psací stroj, časopisy Listy, Informační materiály a Svědectví, dále dvě vyhotovení Prohlášení Charty 77 a další písemnosti. Při prohlídce byly pořizovány fotografie; na jedné z nich je vyfotografována bible, Paměti Edvarda Beneše a Caři, popí, bolševici od E.E.Kische.

Jak již bylo oznámeno, odbor školství Jč.KNV rozvázal dne 27.1. t.r. okamžitě pracovní poměr se středoškolským profesorem prachatického gymnázia Janem Urbanem proto, že odmítl podepsat rezoluci, odsuzující Chartu 77. Stejným způsobem a ze stejných důvodů byl téhož dne postižen i jeho kolega Karel Pecháček.

Jiří Olt z Teplic v Čechách byl ostouzen článkem krajského deníku Průboj proto, že se zastal signatářů Charty 77, které tento deník napadl. Jiří Olt své názory napsal redakci; po zveřejnění útoku na jeho osobu nebyl přijat do zaměstnání, kam měl podle předběžné úmluvy nastoupit dne 14. února; s odmítnutím práce se setkal ve všech dalších případech, kdy se pokoušel sehnat zaměstnání v Teplicích. Ze stejných důvodů byl na pohovoru u vedení závodu Petr Ouda, dělník n.p. Báňské stavby.

Dodatečné informace o případu ing. Vladimíra Laštůvky a ing. Aleše Macháčka /první z Děčína, druhý z Ústí nad Labem/ ukazují, že jejich trestní stíhání souvisí s Chartou 77; svědčí o tom materiály Charty nalezené při domovních prohlídkách a další okolnosti.

Dne 18. února provedly orgány SNB v Jablonci nad Nisou brutální razii proti obydlí manželů Váňkových, při níž zadržely asi dvacet osob, které vyslychaly způsobem odporujícím zákonu a snižujícím lidskou důstojnost. Při razii byly odňaty některé předměty jako např. gramofonové desky, mg. pásky a náboženské knihy. Jan Placák byl surově zbit.

Pokud je nám známo, ze signatářů, jejichž jména byla publikována 1. února 1977, byli vyslycháni po 3. únoru /kdy dokument č. 5 přišel ministru vnitra na stůl/, pouze tři, a to Marie Soukupová v Mariánských Lázních /spolu se svým manželem Karlem Soukupem, ovšem v tomto případě není jasné, zda to Stb předem věděla, že Marie Soukupová je signatářka/, a dále Jindra Kadlecová /výslech na pracovišti/ a Jan Hrabina, který byl vyslychán na základě udání vedoucí pracoviště. Janu Hrabinovi byl odebrán řidičský průkaz, který potřeboval k výkonu povolání.

Signatáři z 1.1.1977 byli dále postihováni pracovním. Jde o tyto zjištěné případy: ing. Antonín Bělohoubek - výpověď s dvouměsíční lhůtou, důvod je zastřen; Karel Kyncl - okamžité zrušení pracovního poměru - důvod Charta 77; Jitka Bidlasová - protiprávní přeřazení na manuální práci - důvod zastřen; Jiří Pallas - výpověď s jednoměsíční lhůtou a do té doby přeřazení na manuální práci, důvod zastřen; /Jan Leštínský a Václav Šabata byli zmíněni výše/; dále Drahůše Proboštová, s níž byl už v lednu rozvázán okamžitě pracovní poměr a která u nového zaměstnavatele byla ve zkušební době přeřazena z administrativní práce na průvodčí vlaku; Ivan Dejmal - zrušení pracovního poměru ve zkušební době /jde o druhé zaměstnání po návratu z vězení/. ~~Josef~~ Jiří Brabec - výpověď /zatím neprovedená pro pracovní neschopnost jmenovaného/; ~~Jiří~~ Josef Hodic, Vladimír Klokočka, Zdeněk Jičínský - výpověď. Petr Kabeš, který pracoval jako meteorolog v jednom z ústavů Čs. akademie věd, dostal - v době pracovní neschopnosti - okamžitou výpověď ^{odůvodňovanou} ~~podle~~ § 55, odst. 1 c/ Zák. práce /ohrožení bezpečnosti státu/ stejně jako již dříve Ladislav Dvořák z Universitní knihovny. Akutně je ohrožen i Jiří Čutka, kterému bylo sděleno, že nemůže nadále pracovat jako předák na stavbě.

Pokud signatáři z 1.2.1977 nejsou vystaveni ~~týmž~~ represálemi policejního charakteru jak signatáři z 1.1. /výsledky, domovní prohlídky, řidičské průkazy, apod./, objevují se - rovněž sporadicky - potíže v zaměstnání.

Jde o Blanku Dobešovou, s níž Ústav marxismu-leninismu UK, kde pracovala

jako knihovnice, okamžitě rozvázal pracovní poměr, dále o Jindru Kadlecovou, která je ve výpovědi ze strany organizace a Františka Pořolného, jemuž byly odňaty prémie. O výpověď se pokouší Čs. akademie věd rovněž u svých pracovníků Tomáše Růžičky a V. Věrněra, signatářů z 1.2.1977.

Objevil se další druh represálií: degradování. Vojenské hodnosti plukovníka /v záloze/ byli zbaveni Karel Jaroš, Josef Rodic, Václav Hyndrák a Milan Richter. Byli tím zbaveni i plukovníckých penzí.

Stb pokračovala ve výsledích signatářů z 1.1.1977, které trvají až dosud. Mnozí signatáři byli vyslýcháni již poněkolikáté. Stb jde především o to, aby odvolali svůj podpis, což se - až na známý případ Jiřího Záruby setkalo s nezdarem. Signatářům je dále nabízeno vystěhování, i když ne za tak generózních podmínek jako v případech šesti rodin z ledna 1977. Výsledky se dále týkají styků signatářů, zvláště se zahraničím apod.

Počínaje 25. února^{em} byli Jiří Hájek, Zdeněk Mlynář, Milan Hübl, Jiřina Zelenková, František Vodslon, František Kriegel a Petr Uhl a od 1.3. také prof. Jan Patočka podrobeni demonstrativnímu a totálnímu sledování, které bylo v některých případech kombinováno i s ^{zov}omezením pohybu a společenského styku. Tyto provokace trvaly celý týden a asi u poloviny jmenovaných tato situace trvá i dnes.

Prof. Jan Patočka, který byl po přijetí nizozemským ministrem zahraničních věcí dne 1.3.1977 předvolán na ministerstvo vnitra, kde byl ve dnech 2. a 3.3. po mnoho hodin vyslýchán, utrpěl srdeční kolaps a je od 3.3. hospitalizován.

Obhájce Václava Havla dr. Lukavec utrpěl dne 23. února mozkovou mrtvici. Obhajobu Václava Havla dosud nikdo nepřevzal.

Zina Kočová a Karel Freund, signatáři Charty 77, uzavřeli dne 26. února sňatek.

Začátkem března t.r. bylo zjištěno, že Chartu 77 podepsalo celkem více než 600 signatářů, jejichž jména budou sbuhrně publikována. Připomínáme, že dosud bylo vydáno šest základních dokumentů, další se připravují. Charta 77 plní úkoly, které si předsevzala, a to i přes represálie, jimž je vystavena.